

РЕШЕНИЕ

№ 3184

гр. С., 22.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 50 СЪСТАВ, в публично заседание на
тринадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния
състав:

Председател: ДЕСИСЛАВА ИВ. Т.ОВА

при участието на секретаря ЛИЛЯНА ЛЮБ. АНДОНОВА
като разгледа докладваното от ДЕСИСЛАВА ИВ. Т.ОВА Гражданско дело
№ 20231110106943 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 124 и сл. от ГПК.

Предявен иск с правно основание чл. 54, ал. 2 от ЗКИР от Й. Ц. М., Ц. Й. М. и И. Й. М. срещу Т. П. Г., Г. П. Г. и Й. П. Г. за признаване за установено по отношение на ответната страна, че ищците, при квота съответно 4/10, 3/10, 3/10, са собственици на реална част с площ 69 кв. м от поземлен имот с идентификатор №***** по КК и КР гр. С., заснети поради грешка в КК на гр. С. като част от поземлен имот с идентификатор №***** вместо като част от собствения им имот с идентификатор №*****.

В искова молба са изложени твърдения, че ищците притежават дворно място с площ 725 кв.м , заснето като Поземлен имот с идентификатор №***** по КК и КР на гр. С., одобрени със Заповед №РД-18-61/27.09.2010 г. на ИД АГКК, находящ се в ***** , и с площ по кад. карта - 656 кв.м, при съседни имот, един от които е Поземлен имот с идентификатор №***** - притежание на наследниците на А.Т.А.. Основание на правото на собственост на ищците е наследствено правоприемство и договор за продажба; а именно по Нотариален акт №15, т. XVII, дело №2945/1972 г. на I нотариус -СРС, съгласно който техния общ наследодател П. Ц. М. е закупил от ТКЗС „Ш.к.“ дворно място с площ 725 кв.м в землището на ***** , представляващ парцел I от кв. 84 по РП на с. К..

Ищците твърдят, че границите на имота им не са отразени вярно в действащата КК на гр. С., тъй като част от имота, който не е отчуждаван, е нанесен погрешно като част имота на ответниците с идент. №*47. Поясняват, че в административна процедура за изменение на кад. карта за отстраняване на грешката ответниците са настоявали, че са собственици на спорните 69 кв. м. Ищците не са съгласни, вкл. с оглед на титула за собственост на ответниците – Нот. акт №24, т. VII, дело №1000/1976 г., според който имота им е с площ 667 кв. м, а към настоящия момент е 768 кв.м.

Ответната страна оспорва иска с довод, че имотната основа е вярна по

действащата КК и общата граница между двата съседни имота е отразена коректно, а през годините никога не е променяна. Ответниците са във владение на имот №47, с площ 768 кв. м повече от 10 г. и заявяват придобивно основание на спорния имот по наследство и давност. Твърди се, че за процесните имоти е приложена дворищна регулация и отчуждително действия на РП е настъпило през 60-те г. и при условията на чл. 39 ЗИПНМ (отм.), евент. чл. 110, ал. 1 от ЗТСУ (отм.). Регулационните линии са нанесени за спорната имотна граница по реда на пар. 40 ППЗПИМ (отм.). Твърдят, че за кв. 84 няма изработен стар КП и законосъобразно е използван за основа действащия РП. Поддържат, че през 2007 г. собствениците на процесните имоти, на осн. чл. 15, ал. 3 от ЗУТ(границите на урегулирани поземлени имоти могат да се променят с план за регулация само със съгласието на собствениците им, изразено със заявление и предварителен договор за прехвърляне на собственост с нотариално заверени подписи), са променили дворищно-регулационната граница, съгласно Заповед №РД-09-50-71/30.08.2007 г. на кмета на р-н „К.“.

Ищецът оспорва, че вътрешната граница между двата имота е изменена по реда на чл. 15, ал. 3 от ЗУТ поради неосъществен фактически състав – неучастие на всички собственици в процедурата и липса на сключен между тях предварителен и окончателен договор.

Съдът, като обсъди въведените в процеса факти с оглед на събраните по делото доказателства и поддържани доводи, преценени при условията на чл. 235, ал. 2 ГПК, по свое убеждение намира за установено от фактическа и правна страна следното:

На осн. чл. 146, ал. 1, т. 3 и т. 4 от ГПК, прието е за безспорно и ненуждаещо се от доказване, че поземлен имот с идентификатор №***** по действащите КК и КР на гр. С. е собствен на ищите, а поземлен имот с идентификатор №***** по действащите КК и КР на гр. С. на ответниците.

От Нотариален акт за продажба на недвижим имот №15, т. XVII, дело №2945/22.06.1972 г. на I Нотариус при СРС се установява, че П. Ц. М. е придобил от ТКЗС „Ш.к.“ правото на собственост върху празно дворно място с площ от 725 кв. м в землището на село К., местността „Р.“, представляващо парцел I от кв. 84 по Регулационния план село К., при съсед: от две страни улица, парцел II на ТКЗС „Ш.к.“ и И. А.И..

От Удостоверение за наследници изх. №121 и 122/13.07.2020 г., издадено от Столична Община, район „К.“, се установява, че П. Ц. М. е починал на 02.02.1983 г. и оставил наследници по закон Ц. Г. М. – баща, починал на 18.06.1991 г.; С. Ц. Г.-брат; Н.Ц.А.-сестра, починала 27.03.1997г., която е оставила за наследници по закон деца Л.Т.И. и Р.Т.К.; ищеца Й. Ц. М. – брат; и М. Ц.а Й. – сестра.

С нотариално завещание №138 от 05.11.1987 г. по нот. дело №2586/1987 г., Ц. Г. М. е завещал на внуците си Ц. Й. И. и И. Й. М. 6/10 ид.ч. от правото на собственост, придобити по наследство от сина му, върху дворното място от 725 кв.м, ведно с жилищната сграда. Видно от Нот. акт №194/08.08.2002 г. по нот. дело №729/2002 г. на Нотариус рег. № 263 на НК С. Ц. Г., Л.Т.И., Р.Т.К. и М. Ц.а Й. продават на Й. Ц. М. общо 3/10 ид. ч. от дворното място от 725 кв.м. Предвид това, съдът приема, че по силата на универсалното и частно правоприемство ищите Й. Ц. М., Ц. Й. М. и И. Й. М. се легитимират като собственици на дворно място с площ 725 кв.м, заснето като Поземлен имот с идентификатор №***** по КК и КР на гр. С., при квота в съсобствеността съответно: 4/10, 3/10,3/10.

От Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот чрез НС №24,

т. VII, дело №1000/19.03.1976 г. на Нотариус Н. Г. се установява, че А.Т.А. е закупила дворно място с площ от 667 кв.м в село К., представляващо парцел XVI от кв. 84 по Регулационния план село К., при съседи: улица, Христо Крумов Кацарски, П. Ц. М. и А.Д.В.. Не се спори, че А.Т.А. е общ наследодател на братята Г. П. Г., Т. П. Г. и Й. П. Г., които съпритежават имота по наследство от родителите им.

От преписка по издаване на Заповед РД-09-50-71/30.08.2007 г. на Кмета на р-н „К.“, Столична Община, се установява, че със същата заповед на основание чл. 129, ал. 2 и чл. 134 от ЗУТ се одобрява Протокол №1/26.01.2007 г. на Районен експертен съвет при р-н „К.“, статия №14; попълване на кадастрална основа-имотни граници с пл. №46, кв. 84 по плана на гр. С., м. „В.“; проект за ИПРЗ за УПИ I-46, III-47, XXIII, кв.84 по плана на гр. С., м. „К.“. Според съобщение от чл. 128, ал. 3 и 130 (отм.) от ЗУТ, ведно с разписен лист, проектът и заповедта са връчени и запознати срещу подпис всеки един ищец за ПИ I-46, и наследодателя на ответниците -А. Това Това за ПИ III-47, от длъжностното лице инж. М. Х.. Във връзка с липсата на вписана дата, на която е съобщена заповедта е прието удостоверение от р-н „К.“, СО, на гл. арх. К., че в архива на района по преписката не е открито отбелязване, от което да е видно датата на влизане в сила на заповедта; няма отбелязване в разписния лист; няма постъпили възражение, а инж. М. Х. е с прекратено трудово правоотношение със Заповед №РД-15-07/04.01.2010 г.

Видно от Молба за изменение на дворищнорегулационен план по взаимно съгласие с вх. рег. № СА-09-7/28.03.2005 г. на Й. Ц. М., като собственик на УПИ №I-1014, кв. 84, и А.Т.Т., като собственик на УПИ XVI, кв. 84, същите заявяват, че са съгласни да бъде одобрено изменението на план за регулация на кв. 84, УПИ №I-1014 и III-1015 по плана на гр. С., м. „К.“. Заявлението е подписано от всеки заявител, като от предметното съдържание не се установява нотариално удостоверяване на подписи. По тази молба кметът на района е разрешил на Й. Цв. М. и А. Т. Това изработване на проект за изменението на ПУП- частично изменение на ПРЗ; представени са титули за собственост и заявление по чл. 15, ал. 3 от ЗУТ, подписано от двамата, с което като собственици на двата имота заявяват съгласието си да се промени дворищнорегулационната граница. Ищецът представя Молба за допълване (поправка) на одобрен кадастрален план и изменение на подробен градоустройствен план с рег. №СА-08-181/15.11.2005 г. по описа на р-н „К.“, СО, се установява, че до кмета на района ищеца Й. Ц. М. и наследодателя на ответниците А.Т.Т. правят искане да се проведе истинската (съществуваща) имотна граница между ПИ 46 и ПИ 47. От предметното съдържание на молбата не се установява положени подписи на лицата, посочени в нея. Представено е заявление по чл. 15, ал. 3 от ЗУТ на ищеца Й. Ц. М. и наследодателя на ответниците А.Т.Т., с което заявяват, че като собственици съответно на УПИ I-1014 и III-1015 желаят да променят дворищно-регулационната граница между двата имота, като същото е подписано от заявителите.

Видно от Заповед №218/24.06.1966 г. на зам.-председателя на ИК на СГНС, на осн. пар. 60, т. 2 от ППЗПИНМ (отм.) е одобрен идейно-застроителния, регулационния, идейно-нивелетния планове на с. К.; като страните по спора са придобили правото на собственост върху съседните имоти при действието на РП от 1966 г.

Със Заповед №316/30.09.1977 г. на ИК на СГНС по реда на чл. 74, ал. 1 от ППЗТСУ (отм.) е одобрен застроителният план, регулационният план с кадастрален план и разписен лист, с идеен проект на вертикална планировка, на ж.к. „К.“ в граници: от изток – регулацията на с. Селславци, като квартали 13 и 34 се включват в новия план, от юг – шосейна връзка К.-С., от запад –

регулацията на съществуващия ж.к. „К.“, а конкретно регулацията на с. К., кв. 84 се включва в новия план.

Съгласно чл. 54, ал. 2 от ЗКИР, когато непълнота или грешка в кадастралната карта е свързана със спор за материално право, тя се отстранява след решаване на спора по съдебен ред. Искът правно средство, чрез което носителя на правото на собственост върху определен недвижим имот оборва презумцията по чл. 2, ал. 5 ЗКИР, че до доказване на противното кадастралните данни са верни за обстоятелствата, до които се отнасят. Следва да се съобрази, че действието на така вписаните в кадастралния регистър данни е оповестително, но никога конститутивно, тъй като с вписването не се създават вещни права.

Съгласно § 1, т. 16. ЗКИР, „непълноти или грешки“ са несъответствия в границите и очертанията на недвижимите имоти в кадастралната карта за урбанизирана територия спрямо действителното им състояние.

Съгласно разясненията дадени с Тълкувателно решение № 8 от 23.02.2016 г. на ВКС по тълк. д. № 8/2014 г., ОСГК, искът по чл. 54, ал. 2 от ЗКИР е положителен установителен за собственост и цели разрешаване спора за принадлежността и пространствените предели на правото на собственост, с оглед правилното му и актуално отразяване в кадастралната карта. В производството по иска за собственост съдът изследва наличието на непълнота или грешка в одобрената кадастрална карта, като се произнася и относно принадлежността на правото на собственост на спорната площ. В този смисъл, с иска по чл. 54, ал. 2 ЗКИР се цели да се формира сила на пресъдено нещо относно съществуването на правото на собственост на ищеца на посоченото от него основание.

Отчуждителното действие на регулацията от 1977 г. е неотнормимо като отпаднало, съгласно § 8 от ЗУТ, предвид изтичане на сроковете по § 6 от ЗУТ, като не се твърди и доказва друго за приложението на този регулационен план, което се подкрепя и от приетото заключение на СТЕ, т. 1.2, с което се установява, че не са реализирани предвижданията /разширение/ за улична регулация и е приложен РП от 1966 г. Предвид това следва да се зачетат регулационните граници на имотите по влезлите в сила и приложени дворищно регулационни планове като имотни граници, като в случая това е РП от 1966 г. Одобрените по ЗУТ планове, включително и подробният устройствен план, нямат пряко отчуждително действие, освен в хипотезата на чл. 16, ал. 1 ЗУТ и по волята на собствениците в хипотезата на чл. 15, ал. 3 - 6 от с.з.

Съгласно чл. 15, ал. 3 от ЗУТ, границите на урегулирани поземлени имоти могат да се променят с план за регулация само със съгласието на собствениците им, изразено със заявление и предварителен договор за прехвърляне на собственост с нотариално заверени подписи. По делото се изясни, че изключителния собственик на имот №47 и ищеца Й. М., един от съсобствениците на имот №46, са иницирали процедура по чл. 15, ал. 3 от ЗУТ за изменение на спорната вътрешна регулационна линия между двата имота, по която е издадена Заповед РД-09-50-71/30.08.2007 г. на кмета на р-н "К.", СО.

Съгласно чл. 17, ал. 2 от ГПК, съдът не може да се произнася инцидентно по законосъобразността на административните актове, освен когато такъв акт се противопоставя на страна по делото, която не е била участник в административното производство по издаването и обжалването му. Ето защо съображенията на ищцовата страна, че не са участвали всички съсобственици-ищци в административното производство по реда чл. 15, ал. 3 от ЗУТ са неотнормими. Актът не се противопоставя на трето лице, което не е участвало в административното производство по издаването и по обжалването му. Заповед РД-09-50-71/30.08.2007 г. е връчена на всички съсобственици-ищци, които са

възможните заинтересовани лица, спрямо които заповедта е постановена, като в срока за обжалване те не са я оспорили. Заповедта следва да се приеме, че е влязла в сила макар да няма отбелязване за това или за датата, на която съсобствениците са удостоверили получаването ѝ в разписния лист към съобщението по чл. 128 и чл. 130 от ЗУТ, доколкото по арг. чл. 181, ал. 1, пр. III от ГПК това не е по-късно от деня, в който длъжностното лице, връчило заповедта, е напуснало районната администрация по Заповед №РД-15-07/04.01.2010 г. на кмета.

Според § 22, т. 1 (ред. ДВ, бр. 1 от 2001 г., в сила от 31.03.2001 г. до 26.11.2012 г.) от ЗУТ, подробният устройствен план, респ. неговото изменение, се счита за приложен: по отношение на регулацията - с изплащането на дължимите суми по договорите по чл. 17, ал. 3 от с.з., когато такива се предвиждат, нанасяне на имота в кадастъра и вписване в имотния регистър. Хипотезата на чл. 15, ал. 3 ЗУТ е аналогична на чл. 17, ал. 2, т. 2, вр. ал. 3 ЗУТ в контекста на чл. 200, ал. 2 от ЗУТ (вж. решение № 2690/г. I г. о. на ВКС), а приложимият материален закон дава основание на съда да приеме, че изменението на ПУП се счита приложено с изплащане на дължимите суми по предварителен или окончателен договор, сключен между страните. В тази връзка нито се твърди, нито се представя писмено доказателство от ответната страна; не се установява и вписване в имотен регистър на съглашение, сключено между страните.

Съгласно чл. 200, ал.1 от ЗУТ, право на собственост върху реално обособена част от урегулиран поземлен имот не може да се придобие по давност, освен ако тази част може, наред с останалите части от имота, да бъдат обособени като самостоятелни урегулиран имот по правилата на действащия устройствен закон към момента на позоваването на придобивната давност. На придобивна давност по чл. 200, ал. 2 от ЗУТ може да се позове само собственикът на имота, към който се придават части от съседен имот, но при условията на чл. 17, ал. 2, т. 2 или чл. 15, ал. 3 ЗУТ. Аналогична е правната уредба по Закон за териториално и селищно устройство (отм.), а именно чл. 59, ал. 1 – реално определени части от поземлени имоти в границите на населените места могат да се придобиват чрез правни сделки или по давност само ако отговарят на изискванията за минимални размери за площ и лице, определени с правилника за прилагане на закона; като според ал. 2 от с.з. правилото на ал. 1 не се прилага в случаите, когато частта от поземления имот се присъединява към съседен имот при условията на чл. 28, а оставащата част отговаря на изискванията за минимални размери за площ и лице или също се присъединява към съседен имот. В тази връзка съдът счита, че противопоставеното от ответната страна възражение за изтекла придобивна давност не намира опора в доказателствата по делото. Показанията на св. Тов, преценени от съда по реда на чл. 172 от ГПК, не са убедителни и не установяват давностно владение на ответниците или на техния наследодател – явно, непрекъснато, необезпокоявано. Свидетелят съобщава, че не си спомня оградата между двата имота да е местена, от една страна; а от друга, че по-близката постройка до тази ограда е тази на ответниците, което фактическо положение съответства на отстоянията на сградите до вътрешната регулационна линия по РП от 1966 г., в който смисъл и вещото лице по СТЕ установява /вж. скица-приложение №1 и комбинирана-скица-приложение №4 на СТЕ/ и до преди 7-8 г., тъй като св. Й. изясни, че от 7-8 г. ответниците са поставили телена мрежа, която навлиза в имота на ишците и съответства на сложилите се извънсъдебни отношения между страните за изменение на вътрешната регулационна линия за това към имота на ответниците да се придаде част от имота на ишците, за която сметките са останали неуредени, с което и изменението на плана не е приложено.

За правилното решаване на спора е допусната съдебна техническа

експертиза, с която вещото лице установява, че имотите са образувани по силата на регулационния план на с. К. - разширение, одобрен със Заповед № 218/24.06.1966 г. и представляващ първа регулация на територията. Тогава действащ е Кадастрален план на село К. от 1957 г., според който в по-голямата част от новоурегулираната територия няма заснети и нанесени имоти, включително имотната основа в кв. 84, в който се намират парцелите по нот. актове от 1972 и 1976 г. Строежът на жилищните сгради в парцел I и парцел XVI от кв. 84 е започнал при действието на РП от 1966 г. Според РП от 1966 г. парцел I е с площ 735 кв. м, лицето му към улицата от о. т. 257 до о. т. 269 (ул. „*****“) е с дължина 36.65 м, а към улицата от о. т. 257 до о. т. 253 (ул. „*****“) е с дължина 25.74 м, а парцел XVI е с площ 677 кв. м, лицето му към улицата е с дължина 16.30 м.

Следващият регулационен план, в чиито обхват попадат изследваните имоти, е РП на ж. к. „К.“, одобрен със Заповед № 316/30.09.1977 г. В кадастралната основа на този план не са заснети и нанесени имоти за парцели I и XVI по предходния РП от 1966 г. Отразени са само построените в тях жилищни сгради – сградата в бившия парцел I, кв. 84, е нанесена с пл. № 1014, с площ около 74 кв. м и условен знак „МЖ“ (едноетажна масивна жилищна сграда); сградата в бившия парцел XVI, кв. 84, е нанесена с пл. № 1015, с площ около 93 кв. м и условен знак „стр“ (строеж). По Регулационния план от 1977 г. в кв. 84 са проектирани Парцел I, отреден за имот (сграда) с пл. № 1014, с площ около 725 кв. м, с различна конфигурация спрямо парцел I по предходния РП, включващ части от парцели I и II в кв. 84, и част от улицата от о. т. 257 до о. т. 253 по РП от 1966 г. Парцел II с площ около 510 кв. м, с различно разположение спрямо парцел II по предходния РП, образуван за части от парцели I и II от кв. 84 по РП от 1966 г. и Парцел III от кв. 84, отреден за имот (сграда) пл. № 1015, с площ около 670 кв. м, идентичен с парцел XVI, кв. 84 по РП от 1966 г. Съгласно РП от 1966 г. улицата, прилежаща на кв. 84 от запад (ул. „*****“), е проектирана с широчина 8 м. В РП от 1977 г. същата е котирана с широчина 10 м, или предвидено е разширение с 2 м, което не е реализирано. На място е приложена уличната регулация от 1966 г. Съгласно КК широчината на ул. „*****“ в участъка пред имоти с идентификатори ***** и ***** е 8.5 м.

По Кадастрален план от 1982 г., неодобрен, с обхват: планоснимачен район VIII-2-I - с. К., в кад. лист Б-11-10-Б, от който са нанесени: 1) имот пл. № 46 с площ 649 кв. м (по данни от цифров кадастър), записан в разписната книга като двор на П. Ц. М. въз основа на НА № 15, т. XVII, д. 2945/1972 г.; и 2) имот пл. № 47 с площ 786 кв. м (по данни от цифров кадастър), записан в разписната книга като двор на Андриана Това Ангелова въз основа на НА № 24, т. VII, д. 1000/1976 г.

Със Заповед № РД-09-50-71/ 30.08.2007 г. на кмета на район „К.“, при действието на ЗРП от 1977 г. са одобрени заявените, с молбите от Й. Ц. М. и А.Т.Т. до кмета на район „К.“, заведени с вх. № СА-09-7/28.03.2005 г. и вх. № СА-08-181/15.11.2006 г., изменение на одобрения КП за попълване на кадастралната основа с имоти пл. №№ 46 и 47 и отразяване на вярната имотна граница между тях; и изменение на дворищнорегулационния план за УПИ I-1014 и УПИ III-1015 от кв. 84 - преотреждане на УПИ I и УПИ III за новопопълнените имоти с пл. №№ 46 и 47 и поставяне на вътрешната регулационна линия по имотната граница между същите имоти. При това, имот с проектен идент. №46 е с площ 718 кв. м, а имот с проектен идент. №47 – 753 кв.м. Вещото лице установява, че по одобреното изменение проектната граница не съвпада с регулационната граница между парцел I и XVI по РП 1966 г. – отразена е по-навътре в имот пл. №46 с цел осигуряване на по-голямо отстояние от сградата, находяща се в имот с пл. №47. Относно проекта за ИПР, с който се заличават

УПИ I-1014, II и III-1015 по РП от 1977 г., се създават УПИ I-46 и УПИ III-47, изменя се вътрешната регулационна линия на УПИ XXIII (съседен на имотите и на двете страни) и се изменя улична регулационна линия в частта при новосъздадения УПИ I-46, който се предвижда с площ 670 кв.м, а УПИ III-47 - 775 кв.м (сравни по титули за собственост и РП от 1966 г. съответно 725 кв. м и 667 кв.м). Вещото лице установява, че със Заповед №РД-18-61/27.09.2010 г., с която са одобрени действащите КК и КР не е нанесено изменението за имоти с пл. №46 и 47 по Заповед № РД-09-50-71/ 30.08.2007 г. Имотът на ишците е отразен с площ 656 кв. м, а на ответниците – 768 кв.м, а границата им е нанесена според КП от 1982 г. На комбинирана скица № 2 (приложение 4 на СТЕ) вещото лице е съвместило данни от КК, РП от 1966 г. и установените при огледа в наши дни ограждения, при което се изяснява, че границата по т. А-Б между двата имота не съвпада с границата по т. Г-В между парцел I и XVI по РП 1966 г., като последната попада изцяло в имота на ответниците. Застъпването е заштрихованата в жълто част по т. А-Б-В-Г-А и съдържа 53 кв. м. Според последния Регулационен план от 2019г., одобрен с Решение №162/28.03.2019 г. на СОС за имот с идентификатор №***** е отреден УПИ I-46 с площ 655 кв. м, а за имот с идентификатор №***** – УПИ III-47 с площ 766 кв. м. Ц. при условията на чл. 202 от ГПК експертната, съдът приема за компетентно изготвена и дала в пълнота отговор на всички въпроси, касаещи правния спор. Установяват се границите на придобития от наследодателя на ишците през 1972 г. парцел, респ. пространствените предели на правото на собственост. Съдът приема, че събраните писмени и гласни доказателства по делото за местонахождение, площ и граници на имота на ишците, се подкрепят и допълват от СТЕ, и изготвената комбинирана скица 2 на приложение 4, и съвкупно преценени установяват правото на собственост на ишците върху реалната част от 53 кв. м, заснета като част от имота на ответниците, заштрихована в жълто по т. А-Б-В-Г-А, поради грешка в одобрената кадастрална карта от 2010 г.

Предвид изложеното съдът намира, че исквата претенция следва да се уважи и признато за установено, че ишците са собственици на реална част с площ от 53,00 кв.м, заснета неправилно като част от имота на ответниците поради допуснатата грешка при заснемането на границата между ПИ с идентификатор №***** и ПИ с идентификатор №***** в кадастралната карта, одобрена със Заповед №РД-18-61/27.09.2010 г. на изпълнителния директор на АГКК, и правилната граница между тях е по букви Г-В-Б от комбинирана скица №2, а в останалата част – отхвърли.

При този изход на спора, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, ишците имат право на съдебни разноски за сумата общо 1894,08 лв. за платени държавни такси и възнаграждение на вещо лице и адвокат. Съобразно правилото на чл. 78, ал. 3 от ГПК, ответниците имат право на съдебни разноски за сумата 469,62 лв. за платен държавни такси, възнаграждение на вещо лице и на адвокат.

Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на Т. П. Г., с ЕГН:*****, Г. П. Г., с ЕГН:*****, и Й. П. Г., с ЕГН:*****, всички с адрес: гр. С., р-н „К.“, ул. „*****“ **, че Й. Ц. М., с ЕГН:*****, с адрес: гр. С., р-н „К.“, ул. „Св. К.М.“ **, Ц. Й. М., с ЕГН:*****, с адрес: гр. С., ул. „Б.“ **, и И. Й. М., с ЕГН:*****, с адрес: гр. С., р-н „К.“, ул. „Св. К.М.“ **, са собственици на реална част с площ от 53,00 кв.м от Поземлен имот с идентификатор № ***** по КК и КР на гр.

С., одобрени със Заповед №РД-18-61/27.09.2010 г. на ИД на АГКК, заштрихована в жълт цвят по т. А-Б-В-Г-А на Комбинирана скица №2-приложение №4 от Заключение на съдебно-техническа експертиза с вх. №307395/31.10.2023 г. по описа на СРС, при квоти 4/10 ид.ч. за Й. Ц. М., с ЕГН:*****, 3/10 ид.ч. за Ц. Й. М., с ЕГН:*****, 3/10 ид.ч. за И. Й. М., с ЕГН:*****; за която реална част при изработването на кадастралната карта, одобрена със Заповед №РД-18-61/27.09.2010 г. на ИД на АГКК, е допусната грешка при заснемането на границата между Поземлен имот с идентификатор №***** и Поземлен имот с идентификатор №***** в кадастралната карта, одобрена със Заповед №РД-18-61/27.09.2010 г. на ИД на АГКК, като реална част с площ от 53,00 кв.м, заштрихована в жълт цвят по т. А-Б-В-Г-А на Комбинирана скица №2-приложение №4 от Заключение на съдебно-техническа експертиза с вх. №307395/31.10.2023 г. по описа на СРС, неправилно е заснета в имот с идентификатор №***** по КК и КР на гр. С., като правилната граница между Поземлен имот с идентификатор №***** и Поземлен имот с идентификатор №***** е по букви Г-В-Б от същата Комбинирана скица №2, на основание чл. 54, ал. 2 от ЗКИР; като иска в останалата част за 16 кв. м – ОТХВЪРЛЯ.

Комбинирана скица №2-приложение №4 от Заключение на съдебно-техническа експертиза с вх. №307395/31.10.2023 г. по описа на СРС, находяща се на лист 179 от гр. дело №6943/2023 г. по описа на СРС, е приподписана от Съда и се счита неразделна част от настоящото решение.

ОСЪЖДА Т. П. Г., с ЕГН:*****, Г. П. Г., с ЕГН:*****, и Й. П. Г., с ЕГН:*****, всички с адрес: гр. С., р-н „К.“, ул. „*****“ **, да заплатят на Й. Ц. М., с ЕГН:*****, с адрес: гр. С., р-н „К.“, ул. „Св. К.М.“ **, Ц. Й. М., с ЕГН:*****, с адрес: гр. С., ул. „Б.“ **, и И. Й. М., с ЕГН:*****, с адрес: гр. С., р-н „К.“, ул. „Св. К.М.“ **, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, сумата 1894,08 лева – съдебни разноски.

ОСЪЖДА Й. Ц. М., с ЕГН:*****, с адрес: гр. С., р-н „К.“, ул. „Св. К.М.“ **, Ц. Й. М., с ЕГН:*****, с адрес: гр. С., ул. „Б.“ **, и И. Й. М., с ЕГН:*****, с адрес: гр. С., р-н „К.“, ул. „Св. К.М.“ **, да заплатят на Т. П. Г., с ЕГН:*****, Г. П. Г., с ЕГН:*****, и Й. П. Г., с ЕГН:*****, всички с адрес: гр. С., р-н „К.“, ул. „*****“ **, на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК, сумата 469,62 лева – съдебни разноски.

Решението може да се обжалва пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването на страните.

Препис от решението да се връчи на страните.

Да се изпрати заверен препис от настоящото решение на СГКК-С. след влизането му в сила, на основание чл. 54а от ЗКИР.

Съдия при Софийски районен съд: _____